

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 20

Dijous, 31 de maig de 2007

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 15, segona i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials (tram. 302-00032/08) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la implantació de la sisena hora
en el sistema educatiu (tram. 302-00033/08) (p. 8)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma de l'atenció
primària (tram. 302-00034/08) (p. 13)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 15.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Vicepresidència, d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Educació, i la consellera de Salut.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials (tram. 302-00032/08)

Ho farem amb el dotzè punt de l'ordre del dia que és la Moció sobre les polítiques socials presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula, per a la seva exposició, l'il·lustre senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en el Ple del 3 de maig vàrem interpellar el Govern sobre les polítiques socials en especial pel desplegament de la Llei estatal de la dependència. En la seva intervenció la consellera Capdevila va expressar la seva conformitat en el desplegament que s'estava fent d'aquesta llei. I també nosaltres vàrem destacar que era pràcticament l'únic Govern d'una comunitat autònoma que no havia protestat dels recursos que arribaven i que el tripartit, doncs, no havia defensat prou les persones amb situació de dependència.

Una setmana més tard, en canvi, qualificava d'insuficient el seu finançament, quan els criteris que s'apliquen per al càlcul dels recursos que van a cada comunitat van rebre el suport del tripartit a les Corts de Madrid. Població, insularitat, retorn d'emigrants i dispersió de la població. Criteris que no afavoreixen, a part del de la població, per res a Catalunya. I precisament va quedar fora dels criteris el cost de la vida i el cost dels serveis a cada comunitat. Esmena presentada per Convergència i Unió i on el tripartit hi va votar en contra. L'import acordat de 32,4 milions d'euros percentualment està per sota del tant per cent de persones amb gran discapacitat, amb gran dependència, que hi ha a Catalunya. Ras i curt: hi sortim clarament perdent amb els criteris aprovats pel tripartit.

Per això la nostra moció insta el Govern al següent. En el punt 1, atès que la llei s'està desplegant amb retard, que es respectin al màxim tot el que són els terminis, especialment els tres mesos de valoració. I ens preocupa que ara també es parli de tres mesos per a la definició del pla individualitzat d'atenció. Això voldria dir que

tres i tres fan sis i que estem a final d'any i que moltes persones no veuran ni un euro de la Llei de dependència si s'aplica d'aquesta manera aquest any 2007.

El punt 2 ve motivat per la manca de dotació pressupostària de la partida anomenada «Prestacions derivades de la Llei de la dependència», en el pressupost per al 2007. On són els 32,4 milions d'euros que ha d'aportar com a mínim la Generalitat de Catalunya? Aquest punt vol assegurar que el Govern en cap cas minori altres parts del pressupost 2007, de serveis i prestacions, que ja es vénen donant, per ara fornir aquesta nova partida. Volem que aquests 32,4 milions siguin un creixement net per a les persones amb dependència, juntament amb els 32,4 milions que aporta l'Estat.

El punt 3 obliga el Govern de la Generalitat a complementar les quantitats disposades en el desplegament de la llei, atès que aquestes quantitats estan molt per sota del cost real de cada servei a Catalunya. Perquè arribin al cost real. A més, també s'ha de garantir que les rendes mitjanes no quedin excloses d'aquesta llei. Algunes persones amb dependència o discapacitades es plantegen no acollir-se a la llei perquè hi surten perdent. Només cal veure el manifest de la Federació Ecom, on es manifesta que la Llei de la dependència ha defraudat el col·lectiu de les persones amb discapacitat, i també manifesta que és una norma plena de carències i falta de concrecions, que per res representa la quarta pota de l'estat del benestar. O també ha fet el mateix el Fòrum de Vida Independent, que diu que és un retrocés per a moltes persones amb dependència.

També els diaris aquests dies han anat en aquesta línia. *La Vanguardia* del dia 25 diu: «Grietas en la cuarta pata del bienestar. Asociaciones de discapacitados dicen que las prestaciones económicas son insuficientes.» O *El Periódico*, que treia un article de la professora d'economia, la senyora Júlia Montserrat, que també deia que «el model escollit és complex, burocràtic i amb un repartiment territorial inadequat i no equitatiu».

Finalment, la moció també té altres punts. Un a destacar és el desplegament de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic, que el Govern aquest dimarts n'ha aprovat el decret amb set mesos de retard, cosa que ha demostrat una gran sensibilitat cap a les persones en situació de pobresa, de pocs recursos. I també recordar que aquesta llei no té caràcter retroactiu per a moltes prestacions; això vol dir que les persones que no els ha arribat aquest ajut el perdran. Altres són retroactius i nosaltres plantegem que en el termini d'un mes tothom comenci a cobrar, perquè uns estan cobrant, altres no i està, doncs, provocant un greuge comparatiu entre diferents col·lectius.

I també pel que fa, en el punt cinc, a la creació real de places de residència, com que al Govern li agrada molt fer ballar xifres amunt i avall, li diem que presenti un pla que concreti llocs i terminis. I aquest pla que sigui presentat aquí, en el Parlament de Catalunya, i serà una manera clara de saber que no són places fictícies, sinó que són places reals.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'illustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Una moció, senyor Cleries, de la Llei de dependència. Nosaltres ens alegrem que el Grup de Convergència i Unió hagi passat d'un cert victimisme, de presentar un recurs d'inconstitucionalitat a parlar del desplegament de la Llei de dependència a Catalunya, que és el que interessa tota la població i el que interessa sobretot les persones que tenen cura aquest any dels grans dependents. I sobretot parlar de com fer realitat aquesta quarta pota, jo no diria de l'estat del benestar, sinó de la societat del benestar, perquè al final l'Estat, segons hem pogut veure a les implicacions financeres de la llei, aportarà poc més del 20 per cent dels recursos totals, en els quals..., la quarta pota de la societat del benestar.

Per aplicar la llei –i explico les nostres esmenes– calen primer idees clares. A nosaltres ens preocupa la manca d'idees clares, ens preocupa no saber quants grans dependents tenim a Catalunya. La consellera ens parlava de 30 a 35.000. Fa poc hem vist un informe del BBVA, del Banco Bilbao Vizcaya, que ens parlava de 118.000 dependents totals a Catalunya. És una xifra..., una diferència massa gran com per tenir-la en compte. Tampoc sabem quin és el cost real de tenir cura d'un gran dependent. Ens parla, el ministeri, de mil euros. Les entitats i les associacions ens parlen que a Catalunya, el cost real a Catalunya és de quatre mil euros. Per tant, les idees no estan clares i hem d'aclarir les idees quan hem de parlar de recursos financers.

Hem de parlar també de recursos humans. L'aplicació de la llei haurà de tenir una implicació, també; abans parlàvem i hem parlat de, per exemple, la infermeria. També hem de parlar dels treballadors socials –i això ho hem d'avaluar i també ho hem de comptar–, però també de recursos socials.

I vostè parlava a la seva moció de residències. Nosaltres també en vam parlar en una altra moció. Sap que l'evolució de les residències és ridícula a Catalunya. No podem aplicar la Llei de la dependència si no tenim creat el marc, el marc que ha de recolzar aquesta Llei de la Dependència. El que no pot ser és que hàgim passat en tres anys de 21.200 a 22.000; vuit-centes places de residència en tres anys és ridícul. No estem preparats per assolir el repte.

Però un tercer punt –i aquí és a on van les nostres esmenes–, el punt de vista financer i econòmic: 32,4 milions per Catalunya, 32 milions 393.438, em sembla..., exacte. Aquesta xifra és una xifra real, o no és real per aplicar-la a Catalunya? És real o no és real? Com ho podem saber si no sabem quants grans dependents tenim a Catalunya? Com ho podem saber si no avaluem correctament quina és la despesa? Per tant, el que nosaltres diem és: «Escolti'm, renegociem.» Vostè ens ha presentat una esmena, hem fet una transaccional; renegociem aquesta xifra, perquè aquesta xifra és ridícula per a Catalunya i és ridícula per a l'aplicació de

la Llei de la dependència a casa nostra, si volem parlar de drets universals. Si volem parlar, per tant, de serveis universals, i no una subvenció a una despesa, haurem de renegociar aquesta xifra.

Però una cosa també molt important: les entitats municipals. Vostès saben, i tots en aquesta cambra ho saben: les despeses de subsidiarietat dels ajuntaments corresponents a serveis socials i a sanitat –despeses de subsidiarietat, aquelles despeses que no són obligatòries per l'Administració, però que fa l'Administració municipal– i les despeses de suplència –aquelles que han de fer altres administracions– es van comptabilitzar a Catalunya en 124 milions d'euros l'any 2003. És curiós que la Diputació de Barcelona hagi deixat de fer aquest informe a partir del 2004; és molt curiós. El 2003, darrera dada que tenim: 124 milions d'euros. El que no pot ser és que la Llei de la dependència suposi una càrrega encara major per als ajuntaments, per als municipis.

Ho comptabilitza l'Estat. La consellera deia abans d'entrar a la reunió que era insuficient; després de sortir de la reunió, que era fantàstic. La majoria de comunitats autònomes s'hi van negar. Ho comptabilitza l'Estat. Les comunitats autònomes en formem part, però les entitats municipalistes no en formen part. La FEMP, la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, ho va dir: «Això tindrà repercussions als ajuntaments i per tant ho hem de comptabilitzar.»

Nosaltres posem la nostra segona esmena, i diem que parlem amb les entitats municipalistes, comptabilitzem quina és la despesa que tindran, quina és la inversió que hauran de fer les entitats municipals i el món municipal, i per tant, aclarim quin ha de ser el marc financer.

Per tant, aquest és el sentit de les nostres esmenes. Agraïm al Grup de Convergència i Unió que pensi ja no tant en com posar pals a les rodes, sinó a com aplicar la Llei de dependència a Catalunya. I aquest és el sentit de les nostres dues esmenes per fer que a Catalunya s'apliqui de forma justa, de forma solidària..., i que el finançament sigui un finançament just per a Catalunya i per als catalans.

Gràcies, senyor Cleries, i senyor president.

El president

Poden intervenir, per fixar la posició, els grups parlamentaris. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Consol Prados.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta moció la rebutjarem bàsicament perquè és una moció que no és necessària. I no és perquè no siguin necessàries aquestes polítiques, que ho són, sinó perquè no és necessari que insti el Govern a fer tot aquest desplegament, perquè és precisament el que ja està fent el Govern. De fet ja han parlat, tant el diputat que ha presentat la moció, com també el diputat del Partit Popular, de les lleis que en aquests moments estan algunes aprovades i d'altres que precisament estan en tràmit parlamentari: la Llei de promoció d'autonomia

personal i atenció a les persones en situació de dependència, aprovada i impulsada pel Govern progressista, pel Govern central, i que per cert, i ja també li ho han dit, Convergència i Unió va votar en contra, i fins i tot ens va portar aquí, doncs, la proposta de presentar un recurs d'inconstitucionalitat. Per tant, benvinguts a aquesta sensibilitat també per poder desplegar-la. La Llei de prestacions econòmiques, que també la va impulsar el Govern de Catalunya, que és un govern de progrés. La Llei de serveis socials, aprovada i impulsada també pel Govern de progrés de Catalunya.

Per tant, senyor Cleries, és una sensibilitat –que vostè ens parla de sensibilitats– que posem en pràctica; sensibilitat portada a la pràctica.

Són lleis impulsades, aprovades pels Governos progressistes, però que necessiten també del consens, del consens de tothom, de les diferents forces polítiques, i per tant, benvinguts a aquesta sensibilitat compartida. I no només entre les diferents forces polítiques, sinó també en el conjunt de la societat.

Anant al detall dels diferents punts de què consta aquesta moció. Pel que fa a la Llei de dependència, que ens parla d'un calendari, és un calendari que ja se està portant a terme. De fet, en aquest mes de maig, doncs, ja s'han portat totes les campanyes d'informació oportunes perquè tant els ajuntaments com els ciutadans i les ciutadanes sàpiguem com s'ha de fer tot el tràmit per acollir-se a aquesta Llei de dependència. A partir del 21 de maig, que va ser la setmana passada, s'estan recollint ja les sol·licituds per a l'atenció als grans dependents, que són els que seran atesos durant aquest any 2007. I el Govern ha contractat vint-i-tres equips de valoració, que són a través de les empreses públiques, perquè facin les valoracions.

Una qüestió també importantíssima: aquests equips de valoració es desplaçaran a les cases de les persones que sol·licitin aquestes prestacions per valorar el conjunt de quina és la seva situació de dependència, no només personal, sinó també les condicions de vida en què està aquesta persona. I no pateixin, perquè es compliran els terminis, que ja consten a la llei, que són els tres mesos des que es fa aquesta sol·licitud fins que per dictamen s'acorda quins són els serveis que han de disposar aquestes persones. A més a més, des d'un pla individualitzat, que és la importància també que es pugui contrastar amb la mateixa persona beneficiària i amb la seva família.

L'atenció a la dependència no és..., i ens parla de la partida que ha de ser ampliable. Evidentment, la Llei de pressupostos ja contempla, doncs, quines són les tècniques, no?, perquè es pugui fer ja una ampliació de crèdit en aquestes partides. Però no és només la partida que consta en la seva moció, sinó que en són d'altres. El que comptabilitzem –i de fet ara, la setmana que ve, ja començarem a treballar els pressupostos per a aquest any– és que el pressupost per a l'atenció a la dependència..., des de la Llei de pressupostos és de 800 milions, al voltant de 800 milions d'euros, perquè no són només les prestacions econòmiques, sinó també les places de residència per a les persones amb dependència, per a les persones grans i les persones amb discapacitat.

És evident que aquesta llei és universal; és universal i, per tant, s'adreça a totes les persones que tenen aquesta necessitat, a les persones i evidentment també a les seves famílies per les situacions de complexitat que viuen les mateixes famílies. I aquí és un pas considerable i importantíssim: fins ara, aquestes prestacions, aquests ajuts eren des del punt de vista gracioble; a partir de la llei, és un tret. La Llei de dependència, l'atenció a la dependència no és el quart pilar de l'estat del benestar, va més enllà, és la Llei de serveis socials.

Pel que fa a les places, hi ha una programació, una planificació territorialitzada en funció de les necessitats socials i territorials. Això és el que s'està executant i s'està portant a terme. És el Govern que ha de planificar en funció, precisament, d'aquestes necessitats.

I pel que fa a la Llei de prestacions econòmiques, potser el retard no són aquests sis - set mesos del decret, el retard el portaven, com altres lleis, la de dependència o a la de serveis socials, perquè no s'havien fet abans, que era el que la nostra societat necessitava, i ara, amb les piles posades, doncs, s'estan portant a terme. Per cert, aquest decret que ha aprovat el Govern aquesta setmana, amb una aportació de 180 milions d'euros, que en seran beneficiades al voltant de 200.000 persones.

Estem construint un sistema nou, i això també ho hem de tenir tothom molt clar, un sistema nou, que el construïm, que té les seves dificultats i que tindrem les oportunitats de valorar-lo perquè es vagi adaptant cada vegada més a la realitat i a les necessitats de la societat.

Per tot el que he dit, com he dit al començament, és de rebuig, perquè creiem que és innecessari, perquè el Govern ja ho està portant a terme.

Gràcies.

El president

El senyor Pere Bosch, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Bosch Cuenca

Bé, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, miri, la seva moció, plenament coherent en aquest sentit amb la interpellació de fa trenta dies, jo crec que és un autèntic calaix de sastre. Un calaix de sastre on, sota el títol genèric de serveis socials, moció sobre polítiques socials, vostè aprofita per barrejar-hi de tot, des de la Llei de dependència, el seu desplegament i els recursos destinats; un edifici en projecte; la planificació de places de residència de la gent gran –un tema que també es va tractar en una moció presentada pel Grup Popular–, i finalment la Llei de prestacions de caràcter econòmic. Tot això, en aquest, ho repeteixo, comú denominador de polítiques socials.

Però, en tot cas, jo crec que el principal problema no és aquest, de la moció; el principal problema és que és una moció, si m'ho permet, que fa una certa olor de resclosit, perquè la veritat és que està superada per la realitat, com se li ha comentat anteriorment. Vostè fa referència –intentaré seguir el que és el fil conductor de la seva moció, els diferents punts que proposa– al calendari i als recursos destinats a la Llei de dependèn-

cia; una llei, val a dir, que el seu grup a Madrid no va aprovar i que ara el que ve és a manar la premsa perquè es desplegui.

En tot cas, el calendari ja ha estat fixat; el calendari l'ha fixat la mateixa consellera; el calendari s'està aplicant amb absolut rigor. I, a més a més, de forma paral·lela, el Govern de la Generalitat, el Departament d'Acció Social i Ciutadania, ha iniciat també un procés de desplegament dels recursos necessaris a nivell humà, a nivell informàtic i de qualsevol altre tipus, per tal que sigui possible.

En tot cas, la resolució per concedir el grau i el nivell no excedirà de tres mesos, això li ho podem garantir; és l'objectiu del Govern, l'objectiu d'aquest Govern. I a partir d'aquí, lògicament sempre que aquesta sigui correcta i acompanyada de tots els documents que hagi de presentar, doncs, lògicament, la persona rebrà les prestacions o serveis. Per tant, en aquest sentit, ho repeteixo, el primer punt queda totalment superat per la mateixa realitat.

Quant al segon element que vostè planteja, que és nous recursos, lògicament, hi han un recurs, que ho comentava la diputada Consol Prados, però el Govern, en la mesura que s'ha fixat com una de les prioritats les polítiques socials, lògicament, si s'han d'ampliar, si s'han de fer suplementes de crèdit, els farà, no en tingui cap mena de dubte. La voluntat és aplicar-la, aplicar-la de forma rigorosa. I, per tant, en aquest sentit, si cal, ho repeteixo, fer suplementes de crèdit, es faran.

També comentava vostè un tema que em sembla que és bastant ociós, i és que la mateixa llei i la futura llei de serveis socials apliquin una cosa que vostè ens està demanant aquí, però que, de fet, ja s'aplica, i que s'aplicarà amb caràcter, diguem-ne, universal, que és universalitzar el que són els serveis socials. I, per tant, ja no parlem que hi han sectors determinats de la població que no hi accedeixen, sinó que el que fem amb aquestes diferents potes de l'estat del benestar –de l'estat del benestar–, en definitiva, és universalitzar els serveis.

Hi ha un altre punt que vostè també planteja i és el tema de les residències de la gent gran. Com comentava anteriorment, també va ser fruit d'una moció del Grup Popular... I en tot cas, el que li haig de dir és que aquest Govern, com no s'havia fet mai, ha introduït un concepte que em sembla prou important: el concepte de la planificació –planificació. (*Remor de veus.*) Sí, dic «planificació», ho torno a repetir, perquè sembla que la dreta no han sentit el que significa aquesta planificació. A llarg termini planificació vol dir, en definitiva, tenir present quines són les necessitats del territori, fer-ho de forma territorialitzada, a nivell de comarca. I en aquest sentit, igual que s'ha elaborat el pla que va fins al 2007, el Govern també està treballant per recollir allò que són, des d'un àmbit, ho repeteixo, territorial, les necessitats que han d'anar des del període del 2008 al 2012.

Però em voldria aturar també en un altre tema que jo crec que és el que marca més fins a quin punt ha quedat desfasada aquesta moció, i és la llei de prestacions de caràcter econòmic, una llei impulsada pel nostre grup que intenta trencar el que és l'assistencialisme i fer una opció valenta pels drets (*remor de veus*), i que, en de-

finitiva –veig que estic aixecant passions en l'àmbit de la dreta–, en definitiva, el que pretén és fer un salt endavant, un salt endavant important. Ahir mateix es va aprovar el decret de desplegament; la voluntat d'aquest Govern és impulsar-ho amb la màxima rapidesa.

I jo, com a síntesi final, perquè se m'està acabant el temps, els voldria comentar una cosa. En aquest moment estem posant potes fonamentals per a allò que és la quarta pota de l'estat del benestar. I l'altre dia recordo que en un acte una persona del seu grup em comentava: «Estem en un moment decisiu del que és la configuració d'aquesta quarta pota.» Jo voldria que en aquest moment decisiu el seu grup hi participés, i hi participés no amb mocions que arriben a deshora, sinó participant-hi des d'una posició constructiva.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

La Sra. Massana Mas

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats. Jo no m'estendré gaire més, perquè, com han comentat els companys del Grup d'Esquerra Republicana i la companya, la senyora diputada del Grup del Partit dels Socialistes, la moció arriba a deshora. I començo per la part final, que és la llei per a les prestacions de caràcter econòmic, que ja ha sortit el decret i ja estan a punt, doncs, que les persones puguin sol·licitar la prestació.

En referència a la resta de la moció, que és també el desplegament de la llei de dependència, és que no hi ha res més a dir que que també va al revés, perquè la moció va tard, perquè la moció ens proposava que el calendari s'avancés al dia 1 de juny. De fet, el calendari no serà l'1 de juny, serà el 15 de juny, però nosaltres entenem que no és una qüestió de quinze dies en aquest sentit. La llei ja ha posat, doncs, tot el que..., la conselleria ja hi ha posat tot el que la llei deia que s'hi havia de posar, que és fer una campanya d'informació en els ajuntaments, una campanya a les delegacions territorials; també es va tirar endavant la recollida de sol·licituds entre el 14 i el 18 de maig, i el 21 de maig, doncs, ja es podia registrar oficialment.

En paral·lel, també s'ha comentat aquí, doncs, ja s'ha fet tot el treball que s'havia de fer en la formació dels equips avaluadors, també s'han format, doncs, i adequat les persones per dur a terme els sistemes informàtics, les aplicacions informàtiques i s'han signat, doncs, els convenis entre la Generalitat i els ens locals per fer-ho efectiu.

I pel que dèiem del que vostè, doncs, demanava, no?, que la llei..., que les resolucions per aconseguir el grau de nivell fossin..., no excedissin els tres mesos, és que això ho marca la llei i entenem que en això la conselleria haurà de fer l'esforç perquè això sigui així. Sempre, clar, que les persones aportin la documentació que han de presentar i tot estigui correcte.

Pel que fa al punt 2, que vostè també comentava en la moció, també s'ha dit aquí, doncs, que si cal que les partides s'augmentin, doncs, les partides s'augmentaran. I això haurà de ser així, perquè hi ha un compromís d'aquest Govern, i nosaltres entenem que aquest compromís s'ha d'assolir.

Jo no vull estendre'm massa més, perquè entenc, doncs, que la resta de punts també han sigut contestats pels diputats anteriors, els diputats que conformen l'entesa..., que és amb relació a la planificació, que sí que comparteixo, i ho aprovo, que hi ha una planificació realment estratègica pel que fa a quines places es necessiten, que és un tema que també preocupa el diputat del Partit Popular: quines residències, quins espais residencials..., però això necessita una planificació, i jo entenc que, com més territorial, com més comarcal, que és el que s'intenta fer, doncs, en aquest sentit, millor.

Jo, per finalitzar, sí que m'apuntaria una mica en el sentit que hem de fer i hem de recolzar tant com puguem els nostres ajuntaments, els governs locals, perquè, de fet, el que tenen de bo aquestes lleis, la nova Llei de serveis socials sobretot, totes aquestes lleis, és que recauran fortament sobre la seva responsabilitat. Però entenem, doncs, que amb el suport del Govern i amb els instruments que se'ls donaran estaran preparats i, a més a més, faran una molt bona tasca i serà una molt bona tasca també per a tota la ciutadania, que tindrà la proximitat, la descentralització com un dels valors importants perquè les polítiques socials, doncs, siguin realment properes i realment efectives.

Res més, moltes gràcies. I, evidentment, votarem en contra de la moció.

El president

El senyor Antonio Robles, del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Diputados, diputadas, todas las demandas de esta moción nos parecen razonables y tendrán nuestro apoyo.

Queremos remarcar desde el principio la falta de previsión de este Gobierno a la hora de prever los plazos de la aplicación de la Ley de dependencia, en vigor recordemos desde el 1 de enero.

Hemos celebrado el avance que supone esta ley para muchas personas, antes desasistidas, en situación de dependencia y de indefensión, pero aún están muy alejadas de una prestación suficiente que les permita vivir con autonomía y dignidad. No lo decimos nosotros; es el propio Síndic de Greuges, defensor de las personas, quien lo afirma.

La excesiva duración de la tramitación de los procedimientos, la desinformación de las personas interesadas y la falta de recursos en cuanto a la prestación de servicios resultan un obstáculo insuperable para satisfacer las necesidades y el bienestar de las personas. Todos los ciudadanos que se encuentran en situación de necesidad, tienen un derecho reconocido por la ley, sin que deba quedar condicionado por una insuficiencia

presupuestaria, como es el caso y como me temo en este caso.

Proclaman ustedes a los cuatro vientos los beneficios de una ley a la que ni siquiera le han dado o le han previsto los presupuestos suficientes. ¿Cómo se puede afirmar que esta ley supone una mejora sustancial? ¿Son ustedes conscientes de que una persona de grado 3, niveles 1 y 2, precisa entre diez y veinticuatro horas de asistencia personal diaria los 365 días del año? Con 780 euros al mes sólo se cubren setenta y ocho horas mensuales, que son aproximadamente 2,6 horas diarias de servicio. ¿Qué pasa con el resto del día?

Y la cobertura de la asistencia personal será de 1,8 horas al día para el nivel 1 y de 1,2 horas para el nivel 2. ¿Les parece esto aceptable?

Respecto al sistema anterior y en relación a las plazas residenciales, esta ley supone una gran mejora, ya que contempla que cualquier persona en situación de necesidad pueda acceder a la plaza pública sin estar limitada a una cuantía determinada de ingresos o de bienes. Y es cierto. Pero también es cierto que el sistema actual se basa en un sistema de copago, y todos sabemos que esto acaba siendo una carga muchas veces insuperable para muchas familias. Por ejemplo, en la actualidad la Seguridad Social está dando para la ayuda de una tercera persona 1.145,29 euros al mes a través de complementos de gran invalidez. Se sabe que una plaza residencial está costando 2.500 euros mensuales. Esto quiere decir que en el sistema actual el dependiente deberá completar con sus bienes o con sus ingresos dicha diferencia mediante el sistema de copago. Reconozcamos que esto no lo sabe la ciudadanía, y ustedes son los responsables.

Desde nuestro grupo parlamentario de Ciudadanos apelamos a los poderes públicos para que hagan efectiva la plena integración social de los colectivos más necesitados, pero que lo hagan de verdad y ya, porque su retraso comporta un claro perjuicio a derechos de muchísimas personas.

Por tanto, la moción que se presenta aquí, en todas sus variables, nos parece muy razonable y la apoyaremos con mucho gusto.

Gracias, señor presidente.

El president

Senyor Cleries, pot posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Cleries i González

Fent referència a les esmenes presentades, a la primera hi donarem suport, i l'agafarem a la nostra moció, amb una transacció que hi afegim «el cost real dels serveis socials a Catalunya».

En canvi, la segona creiem que ja queda molt vinculada a la Llei de serveis socials, que ara està en ponència, i que, precisament, tot el tema de l'Administració local ha de quedar lligat amb la propera Llei de serveis socials. I, per tant, creiem que és millor no embolicar més la troca del que ja ho està.

Aquesta moció, que diuen que ve a deshora, clar, jo crec que vostès aquestes setmanes potser no han llegit els diaris, però ve absolutament a temps i a tomb de tot el que diuen les entitats, de tot el que diuen els experts. Vostès parlen de planificació; la planificació que s'està aplicant, i és la primera ordre que va signar la consellera Capdevila, és prorrogar el PAS del Govern de Convergència i Unió, que per segona legislatura consecutiva el prorroguen. I, per tant, nosaltres creiem que precisament la planificació és important; és tan important que encara estan aplicant la nostra.

I amb la Llei de dependència vostès ens parlen de..., vostès ara l'accepten, no? Nosaltres som qui va promoure que es fes una llei de la dependència, però no com vostès la volen. Vostès volen una llei de la dependència que és la que s'ha aprovat, on la consellera passa a ser la delegada provincial del Ministeri d'Afers Socials. És això, el que passa amb aquesta llei; absolutament l'únic que passa és això.

I vostès ens volen donar moltes lliçons de sensibilitat, però, miri, aquests dies precisament, i amb la Llei de prestacions, vostè sap que si es cobra el que es cobra és gràcies a les esmenes de Convergència i Unió que va haver-hi a la Llei de prestacions. I això ho saben, que és així. I, si no, cobrarien una misèria absoluta.

I vostès que riuen tant, sàpiguen que quan vostès han de fer governs –i ens ho va dir molt clar la senyora Mayol–, quan vostès han de fer governs, si cal, veten la pobresa. I és el que vostès fan sempre: parlen de sensibilitat, però quan els interessa la poltrona són capaços de vetar la pobresa.

Moltes gràcies.

(Remor de veus.)

El president

Cridarem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyor Cleries, quedaria incorporat com un nou punt, per tant, entenc. I, per tant, no hi ha votació separada, sinó tota conjunta de la moció.

(Pausa llarga.)

Posem, doncs, a votació aquesta moció.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 58 vots a favor i 68 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la implantació de la sisena hora en el sistema educatiu (tram. 302-00033/08)

El tretzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la implantació de la sisena hora en el sistema educatiu. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau.

(Pausa.)

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor conseller; jo li agraeixo la seva assistència en el debat de les mocions. Aquesta, com molts de vostès, senyors i senyores diputades, saben, és la derivada de la interpellació que vam fer sobre la sisena hora. Aquell dia vam fer una pregunta que no va obtenir resposta, i era saber si la sisena hora podia estar en el projecte de llei i, després, en la Llei d'educació que aquest Parlament ha de veure i ha d'aprovar, perquè teníem dades que ens feien pensar que difícilment seria sostenible la sisena hora, tal com s'havia plantejat. Alhora, també, vam fer palès que la improvisació i la mala planificació de la sisena hora havien comportat unes conseqüències negatives superiors, a vegades, als beneficis que es buscaven.

De fet, vam posar sobre la taula diferents elements que vostè, doncs, lògicament, en la seva resposta, va desmentir. Però, senyor conseller i senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió no pensa que el que diu té valor de teoria i que el que diu el Govern té valor de «tonteria», no –no. Per això, com que pensem que sempre hi ha una part de raó a cada banda, i a mi m'agradaria saber reconèixer i reconec en part la raó i la bondat de la proposta de la sisena hora, però veig que es deixen de valorar altres aspectes crítics, creiem que és necessari fer una avaluació que vagi més enllà de l'informe que vostè ens va explicar, de la inspecció, i que tampoc s'hagi de basar en els altres informes, com per exemple el de la USTEC, que coneixíem.

Sabem que a Catalunya hi ha institucions que estan fent un esforç per avaluar-ho externament. D'aquí a pocs dies coneixerem l'informe, per exemple, de la Fundació Bofill, i a mi m'agradaria que el departament se'l prengués seriosament. Però, més enllà d'aquests informes que estan a punt d'aparèixer, crec que és necessari –i per això la nostra moció ho presenta– que s'encarregui una avaluació externa d'aquesta implantació, perquè el que cal saber, de cara a la sostenibilitat de la mesura, és si hi ha prou recursos humans i econòmics per garantir a la pública i la concertada la gratuïtat de la sisena hora.

Senyor conseller, senyores i senyors diputats, estem davant d'una proposta que ha tingut molt de tracte mediàtic. Ara hem de saber si la bondat d'aquesta mesura és tal com vostès expliquen, perquè hi han moltes persones, molts experts, que pensen que la sisena hora, per si sola i de manera aïllada, no garanteix ni l'equitat ni la qualitat. Hi han dubtes molt grans. Preguntin als responsables dels centres de recursos pedagògics que fan la formació dels llicenciats que d'una manera irregular –per no dir il·legal– exerceixen tasques a primària; es posen les mans al cap. Parlin amb ells. Es posen les mans al cap del que passa a l'ensenyament primari i de la poca consideració pedagògica que el Govern demostra.

Per això nosaltres, davant d'un augment tan gran de la despesa pública, davant d'una proposta que no té en compte les prioritats globals del sistema, comptant la secundària, però que sobretot no ha previst ni planificat les necessitats de professorat a primària i a secundària, l'impacte de les jubilacions, l'impacte de les mitges jornades, la diversitat dels alumnes, etcètera, pensem

que és necessari tenir els elements suficients per poder revisar o bé avalar la incorporació d'aquesta mesura en la futura llei.

Jo crec que tots tenim una part de raó, però necessitem, com li he dit abans, tenir una avaluació externa, perquè em sabia molt greu que vostès pensessin que el que diu Convergència i Unió és una «tonteria» i que vostès defensien realment allò que se'n diu «la teoria». No em diguin allò de: «Respectaré els teus comentaris, però el meu són les tesis bones.» Aquesta mesura s'ha d'analitzar amb profunditat.

Això és el que presenta aquesta Moció, i com que no perjudica ningú, perquè el Govern encarrega, amb l'aval del Parlament, un estudi extern, crec, estic convençuda que tindrem el suport... Perquè, si no, com plantejarem aquest tema en la futura llei? Per la política de bandera, aquesta política mediàtica de l'anunci d'avui per demà? No. Com que en educació tota mesura impacta sobre el sistema, necessitem més referents. Estic convençuda..., i ara m'animo perquè veig el portaveu socialista està ja comentant-ho amb el conseller, m'animo a demanar-los el vot.

Per altra part, m'adreço ara al Grup d'Esquerra Republicana. Ara que es veu que la política tripartida...

El vicepresident primer

Senyora Rigau...

La Sra. Rigau i Oliver

...no és monolítica, senyors, vostès que estimen l'escola, s'ho pensin i ens avalin aquest informe.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors i senyores diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Rigau. Per fixar la posició en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Font.

El Sr. Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, en nom del Grup Socialistes, per fixar la posició relacionada amb la Moció sobre implantació de sisena hora en l'educació primària als centres educatius de titularitat pública, que ha defensat la senyora Rigau.

Senyora Rigau, la implantació de la sisena hora en l'educació primària ha estat una mesura sobretot d'equitat –d'equitat. És una mesura que procura l'equitat del sistema públic d'ensenyament, que procura la igualtat de tracte entre l'alumnat, vingui d'on vingui, visqui on visqui, parli la llengua que parli. És una mesura d'equitat. I, d'altra banda, és també una mesura indispensable des d'un punt de vista d'assignació de recursos i mitjans als mateixos centres educatius per fer la seva tasca. Sisena hora, doncs, vol dir, senyora Rigau, equitat, igualtat de tracte, i també assignació de recursos addicionals.

Com tothom sap, Catalunya disposa d'un sistema educatiu públic, únic i integrat, amb una provisió de doble

titularitat: pública, d'una banda –els centres educatius públics depenen de la Generalitat–, i privada concertada, d'altra, que són centres de titularitat privada que tenen una relació amb la Generalitat a través de concert, com tothom sap.

En aquest sentit volem manifestar dues qüestions. Una, les escoles són de titularitat diferent però el servei públic és i ha de ser el mateix. Dues, no hi pot haver una educació de dues velocitats: una de millor i una de pitjor, una de més adequada i una de menys adequada, una més qualificada i una menys qualificada, una amb un horari lectiu més llarg i una amb un horari lectiu més curt. No hi pot haver dues velocitats, estem en contra de les dues velocitats.

Per contra, creiem fermament que, de la mateixa manera que el sistema educatiu públic ha de ser equitatiu i homogeni i tenir un sentit de conjunt, una orientació general de conjunt, respectant, òbviament, i promovent l'autonomia específica de cada centre, com hem dit una i altra vegada, però garantint l'equitat de conjunt, també la provisió de serveis, és a dir, els serveis que ofereixen les escoles de titularitat pública i concertades, han de ser equitatius, homogenis i no discriminatoris.

La implantació, doncs, de la sisena hora a l'educació primària és un acte d'equitat –ho reitero– i de suport als mateixos centres de titularitat pública, en el sentit que ara disposen de més recursos i disponibilitat horària per desenvolupar les seves tasques docents, equiparables, ara sí –ara sí–, a les de l'acció concertada.

Volem dir que el Departament d'Educació està fent una gran tasca, una gran feina, en aquest sentit que apunta, d'un cantó, a una disponibilitat de recursos més equitativa en els centres de titularitat pública, com estem dient, i també a una altra cosa, que és també la gratuïtat efectiva i real en els centres de titularitat privada concertada. Tot aquest esforç, ben notable, com saben, es fa de comú acord amb la comunitat educativa, és a dir, de comú acord a través dels mecanismes que preveu, en aquest sentit, el Pacte nacional per l'educació, del qual veig amb interès, senyora Rigau, que comencen a parlar en els seus textos formals –per exemple, en aquesta moció–, la qual cosa vol dir que estem trobant també espais comuns des dels quals i sobre els quals comentar i parlar.

D'altra banda, sí que és cert que l'aplicació de novetats administratives, senyora Rigau –i aquesta seria la seva part de raó, aquesta és la seva part de raó–, com ho pot ser la sisena hora en l'educació primària, comporta necessàriament disfuncions i adaptacions i reorganitzacions horàries que de vegades requereixen un esforç i una adaptabilitat; és ben real. Cal dir que qualsevol disfunció ha de poder ser tractada i analitzada i resolta, però que la resolució de qualsevol disfuncionalitat, d'altra banda comprensible, i sobre les quals estan treballant els centres educatius, no es pot fer sacrificant el criteri general o l'opció presa i assumida, que és garantir l'equitat i l'eficàcia del sistema en el seu conjunt.

En aquest ordre de coses, dues dades –no m'estendré gens. El Departament d'Educació ha dedicat ja 21 milions d'euros a l'aplicació de la sisena hora –ho dic per la qüestió de la seguretat que vostè deia–, amb una xifra

que ha d'arribar fins a 250 milions d'euros. I en matèria de personal saben que s'incorporen 2.800 mestres nous al sistema educatiu, 300 dels quals van destinats a la cobertura de la sisena hora.

El procés d'aplicació s'està fent bé, i en seguretat hi ha coses a millorar, com saben, però existeix un informe de la Inspecció d'Ensenyament, que si el demanen els l'enviaran, i que diu que l'aplicació és satisfactòria, tot i que fa unes recomanacions. Saben que la Inspecció té l'encàrrec legal, normatiu, de fer l'avaluació i l'avaluació és interna, és a dir, és una avaluació de la Inspecció d'ensenyament, tal com determina la llei.

Quant al text de la moció, per acabar, dir que els processos d'avaluació estan en marxa, que és una de les coses que es demanen, i, efectivament, l'informe disponible, d'inspecció, així com qualsevol altre que pugui aparèixer, i els indicadors sobre el sistema educatiu són elements a tenir en compte per a l'elaboració de futures iniciatives legislatives, òbviament, és una obvietat.

Tot això és una evidència, senyora Rigau, en marxa i assumida; vostè té la seva part de raó però també entendrà que per ser una obvietat i, d'altra banda, contenir elements que estan en procés d'implementació, assumits i en procés d'aplicació real, i amb un bon balanç, d'acord amb l'informe de la inspecció, que és qui té l'obligació legal de fer-lo, de fer l'avaluació, votarem en contra de la moció en la mesura que els objectius de fons que vostè manifesta estan implementant-se i d'alguna manera no és necessari redundar en una votació.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Font. Per Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Honorable diputada, miri, hi ha una màxima, que a vegades dic, que és que a vegades l'arbre no ens deixa veure el bosc. És a dir, la sisena hora ha estat una mesura, segurament la més mediàtica, segurament la més coneguda, i un dels aspectes que ha quedat del Pacte nacional per a l'educació. Pròpiament vostè sap que en educació és important considerar d'alguna manera el context real i global de tot el sistema educatiu. És en aquest sentit que d'alguna manera vostè ens ha posat, tot i que jo crec que ho ha fet moderadament, i tot i que estic d'acord amb els grups que han actuat anteriorment, que en alguns aspectes el que fa vostè és reconèixer que ha estat una bona mesura el Pacte nacional per a l'educació, que ha estat una bona mesura la sisena hora i, en tot cas, vostè el que en qüestiona són aspectes concrets, no tant els aspectes més globals, la qual cosa, doncs, i seguint amb el seu aspecte de seducció que d'alguna manera m'instava, jo crec que el tema... (*Remor de veus.*) No a mi personalment, sinó al grup, que quedi clar. Ho desmenteixo –ho desmenteixo. (*Remor de veus.*) D'alguna manera quan vostè deia que suposo que ja tots els membres d'aquesta cambra –tots els membres d'aquesta cambra– s'estimen l'educació,

perquè l'educació és la base de desenvolupament d'un país, no?

Per tant, en aquest sentit, la sisena hora, que mai ningú havia qüestionat quan ho feia l'escola concertada, o la privada concertada, i que socialment d'alguna manera era una de les reivindicacions de la comunitat educativa, de per què un tipus d'escola feia sis hores i per què un altre tipus d'escola en feia cinc, d'alguna manera la mesura d'implementar la sisena hora també a l'escola pública és una mesura –com han dit la majoria, la persona que m'ha precedit– d'equitat, una mesura d'igualtat, una mesura que reivindicava bàsicament la comunitat educativa i que, en tot cas, en el que podem entrar és en aspectes de la seva implementació, però mai posar en dubte que l'aspecte de la sisena hora era bàsicament no incorporar nous currículums, sinó, bàsicament, reforçar els currículums, possibilitar el que ja molts centres públics també estaven fent, que eren –jo ho situaré de dotze a una– unes activitats que en podríem dir de moltes maneres, però que d'alguna manera ja en el fons conduïa cap a sisena hora, no?

I bàsicament, el que li he dit moltes vegades, que el sistema públic educatiu volia acabar amb les dues xarxes, que les dues xarxes en lloc de mirar-se de reüll anessin plegades i que d'alguna manera va ser la funció dels governs anteriors, però també d'aquest, tirar endavant el sistema públic educatiu. I això és el que reclamem tots, que es continuï, que es continuï desplegant amb totes les garanties.

Perquè és clar, vostè quan qüestiona algun aspecte... És a dir, qüestiona el fet de dir «home, per què no es fa una valoració externa?» Qüestionem –ja sé que dirà que no– que la inspecció no ha fet una anàlisi detallada i molt eficient de la realitat que passa a les escoles? És que, és clar, posem en dubte un informe, i penso que això no ho podem posar en dubte. Jo penso que és important entendre que a vegades no s'han de fer despeses externes quan internament entenem que ja hi ha un sistema que funciona.

I per altra part li he de dir que, en tot cas, en el que és l'aspecte de la sisena hora, el que hem de possibilitar també, i de tenir en compte, és que podem discutir la seva implementació però ha suposat dues coses fonamentals: una, l'increment d'una hora més a l'escola pública; dos, el fet que s'ha d'anar estaurant el contracte programa amb les escoles concertades que d'alguna manera tenen aquest valor social d'incorporar nous alumnes, bàsicament provinents, que s'incorporen al nostre sistema educatiu, d'altres països, i un tercer element molt important és que hi havia una diferència d'un 60 per cent que no feia aquesta sisena hora i ara en aquests moments l'està fent.

I un element també importantíssim: vostè ha parlat de problemes de professorat i la idoneïtat d'aquest professorat per desenvolupar aquesta activitat. Recordi que en els acords, que també s'han fet amb els sindicats, el professorat de la pública ha disminuït el seu horari de vint-i-cinc hores a vint-i-tres hores, amb la qual cosa suposo que vostè m'hauria de dir si en això hi està d'acord o està en desacord.

El vicepresident primer

Senyor Freixanet...

El Sr. Freixanet i Mayans

En tot cas, com que ja s'està implementant, el nostre grup votarà en contra de la seva proposta.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Freixanet. Pel Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. En nom del Grup Popular, per posicionar-nos en la Moció presentada per la diputada Irene Rigau, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Nosaltres la votarem favorablement perquè, a diferència del que s'ha dit pels diputats que ens han precedit en l'ús de la paraula, nosaltres sí que considerem que aquesta és una bona mesura. No qüestionem la idoneïtat de la mesura, considerem que és una bona mesura que va néixer del Pacte nacional per a l'educació, però també hem dit en moltíssimes ocasions que aquest pacte es va tancar en fals, que aquesta va ser una de les contrapartides que es va signar o que es va incloure en aquest pacte per tal d'aconseguir, precisament, aquesta unió de les voluntats de tots els participants per aconseguir aquest consens, que d'alguna manera està, com hem dit en reiterades ocasions, en fals.

És una bona mesura i que s'ha aplicat amb improvisació, i la improvisació és una mala consellera en l'educació, perquè l'educació és un material sensible, com deia algun diputat en altres intervencions, i totes les coses l'afecten. I, per tant, aquí no hi havia suficient professorat, no hi havia suficient pressupost, el professorat que s'ha triat, doncs, no és l'idoni, i això ha fet que, precisament, aquest principi d'equitat, a què vostès fan referència reiteradament, doncs, no s'hagi produït i que hi hagi determinats punts del territori que s'hagin vist privats de la possibilitat d'aconseguir aquesta sisena hora, que no és que sigui bona per a uns i dolenta per als altres, sinó que és bona per a tothom i que, precisament, la garantia d'aquesta equitat és el que hauria de fer-la possible i realment necessària arreu del territori.

Per tant, aquesta equitat de què vostè parla, senyor Font, de moment no existeix. Hem vist que hi ha precarietat a l'hora de trobar el professorat idoni, perquè, a més a més, el que s'està triant..., s'està buidant algunes escoles de professorat per portar-lo a altres llocs i, a més a més, aquest professorat no té la titulació necessària per poder atendre, precisament, aquesta sisena hora.

Per tant, nosaltres considerem que aquest informe que demana la diputada de Convergència i Unió ha de contribuir a conèixer exactament quin és el cost de la mesura, perquè ens sembla important saber exactament de quin pressupost hem de disposar per poder-lo fer efectiu; quants professors necessitem en aquest moment que tinguin la preparació i la titulació necessària, i com la podem implementar arreu del territori per tal d'evitar, precisament, aquests desequilibris territorials

a l'hora de donar resposta a les necessitats educatives dels nostres alumnes.

Com he dit, la improvisació en educació provoca males conseqüències, i aquí n'hem vist una. No improvisem perquè el que fem és fer les coses malament i en educació això té costos a llarg termini.

Per tant, considerem que és una bona mesura fer una avaluació externa d'aquesta implementació de la sisena hora; pot contribuir a tenir instruments de valoració que ens semblen positius, que ens garantiria d'alguna manera l'equitat, i sobretot que també contribuiria a exigir aquesta millora i aquesta idoneïtat del professorat, que en molts casos no s'està produint.

Per totes aquestes raons nosaltres votarem favorablement aquesta mesura, i lamentem la no-disponibilitat dels grups del Govern per tal de fer-la efectiva perquè contribuiríem a millorar la qualitat de l'ensenyament.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Mejías. Per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Volia començar, senyora Rigau, dient-li que lamento que a nosaltres no ens vulgui seduir de cap de les maneres i que ja ni ho intenti. Suposo que al nostre grup ens dona per perduts en el seu argumentari.

En tot cas, el Pacte nacional per a l'educació estableix, entre altres coses i amb referència a la sisena hora, l'equivalència de tots els centres del servei públic educatiu amb relació a l'horari, la jornada i el calendari escolar, això és el que diu el pacte. I a nosaltres ens sembla no un acord improvisat, no un acord en el fum i tancat en fals, sinó un acord realment positiu i igualitari, i que tendeix realment a la igualtat. L'única mesura que pugui tendir..., que pugui fer el sistema més equitatiu? No, evidentment, no és l'única, però, en tot cas, no ens podran negar que és un pas que era necessari, un pas que era reclamat i, a més a més, un pas clau per tendir cap a la igualtat.

També diu que en caràcter general l'aplicació es farà en dues fases, que durant el 2007, que és aquest curs, la mesura s'aplicarà de manera flexible i atenent el context i les necessitats de cada centre, el context tècnic i amb flexibilitat. Per tant, des del primer moment es reconeix que l'impacte que suposa una mesura així és enorme i que per tant requereix flexibilitat tant per part del departament com dels centres. I, evidentment, el pacte també demana que el departament garanteixi les condicions i, especialment, l'augment de les plantilles necessàries perquè es pugui dur a terme en cadascun dels centres.

Ja li han recordat les xifres: 3.150 mestres durant el primer curs i una mesura que suposarà al final de la seva implantació 4.900 mestres en el sistema públic; 4.900

mestres més per implantar la sisena hora i la reducció de l'horari lectiu dels mestres.

Entenc que, amb una mesura que suposa l'increment de 4.900 mestres més en el sistema públic, podríem escoltar algun comentari més, a banda de les queixes sobre la seva gestió o la seva adaptació, que d'altra banda evidentment són legítimes i formen part del control del Govern, però entenc que alguna opinió més podria merèixer aquest increment en el sistema públic per part d'alguns grups.

Per tant, el que demana en el primer punt és el que el mateix pacte estableix en el seu mateix redactat: aquesta flexibilitat, una mesura que és important, una mesura que és necessària i és una mesura, entre altres coses, que, evidentment, porta dificultats en la implementació. És el seu deure, evidentment, preocupar-se o qüestionar fins i tot que aquesta implantació s'estigui fent bé? Probablement sí; també és deure del Govern, i l'altre dia el conseller li contestava..., i és deure del conseller del Govern, donar-li la informació necessària per veure..., o per tranquil·litzar-la amb les mesures en què s'estan aplicant i, per tant, garantir que la implantació s'està fent de manera eficaç. Per tant, no veiem la necessitat d'aprovar-li aquest primer punt.

Vostè ens demana un segona avaluació, una altra avaluació sobre aquesta implantació perquè sembla que la que ja ha fet la mateixa inspecció no la satisfà, i ens diu que malgrat això n'hi ha diverses que s'estan preparant precisament per organismes externs. Vostè ens en citava una, i ens consta que altres entitats també les estan preparant. A nosaltres ens sembla que és suficient el que s'està fent i el que fa el mateix departament.

I, finalment, ens demana que aquesta mesura que el mateix pla contempla estigui contemplada en la llei. I aquesta, senyora Rigau, serà feina seva, serà feina nostra i d'aquesta cambra, perquè finalment la llei contempla allò que creiem que ha de ser adequat.

A nosaltres ens hauria agradat que quan vostè tenia responsabilitats en el Govern, i que les tenia, hagués treballat per avenços com aquests en la igualtat del sistema públic i el sistema concertat. Ens hauria agradat que treballés pels drets dels nens de les escoles públiques, per aquesta mesura d'equitat. Ens hauria agradat que a l'anterior legislatura, que ja no estava en el Govern, hagués treballat per un pacte nacional per a l'educació i no a donar-nos la sensació –i com a mínim és una sensació– d'haver-hi treballat en contra en alguns moments.

Ens hauria agradat, per tant, que en aquell moment hagués fet aquests avenços. Per això ara no li votarem aquesta Moció.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Camats. Pel Grup Mixt té la paraula el diputat senyor Antonio Robles.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Diputados, diputadas, nosotros también vamos a apoyar la evaluación externa que

nos pide la diputada del Grupo de Convergència i Unió, la señora Irene Rigau.

Y nos parece que lo debemos hacer así porque, como siempre, la *conselleria* de Educación hace las cosas de una manera muy a la ligera y no cuenta con aquellos con los que debería contar, con el profesorado, que son los expertos en estas lides, y, entre otras cosas, sin un estudio previo, sin evaluar su eficacia, como se podría hacer en cualquier sector productivo.

Le voy a dar una serie de datos de una encuesta que ha hecho USTEC-STECE del propio profesorado, que nos pone en cuestión al menos la manera como se ha llevado a cabo la implantación de la sexta hora. Ocho de cada diez maestros suprimirían la sexta hora de la que estamos hablando. Así lo afirma una encuesta, como os digo, de USTEC, realizada a 1.217 docentes de noventa y siete centros distintos, de los cuales el 84 por ciento de maestros de primaria son partidarios de suprimir la sexta hora; el 72 por ciento creen que la sexta hora no servirá para mejorar las competencias básicas de los alumnos de manera significativa; el 64,6 por ciento considera que no está resultando de gran utilidad; el 79,8 cree que los alumnos salen de la escuela más cansados que en años anteriores; el 67,4 afirma detectar más conflictos a última hora de la jornada que el curso anterior; mientras que el 54,4 por ciento, que las sesiones de tarde, con la sexta hora, no están siendo demasiado provechosas.

Y es que gastar el dinero público..., tienen la manía, determinadas políticas de este Gobierno, de considerar que poner más cantidad de profesorado o de dinero implica más eficacia en el sistema educativo. Les contaré una anécdota: en la película *Todo empieza hoy*, esa película francesa que trata un poco la realidad que nosotros también tenemos aquí, se quejaba una profesora, ya con una edad avanzada, que había vivido después de la Segunda Guerra Mundial la escuela, deficiente y sin dinero y con muchos alumnos, que allí los alumnos aprendían perfectamente y de forma disciplinada y ordenada. Curiosamente, esa misma profesora ahora –de hace poco es esa película, de hace cinco o seis años–, ahora precisamente, con muchos, muchos menos alumnos, con una ratio mucho más pequeña, no podía llevar a cabo su labor.

Es decir, creo que cometen un error pensando que porque pongamos más dinero o pongamos más profesores arreglaremos más cosas. Entre otras cosas, porque este profesorado, como estamos comprobando, muchas veces –muchas veces– por falta de preparación..., a lo mejor lo único que estamos es amontonando problemas en las aulas.

Hay cantidad de problemas ahora en el sistema educativo, por ejemplo la implantación del inglés en las escuelas, y esto significa mucho dinero para preparar al profesorado; eso no se improvisa en dos días. ¿De dónde va a salir ese dinero? Porque se necesita mucho dinero. ¿Cómo vamos a implantar eso en las escuelas? El tema de la diversidad; eso sí que cuesta, tener profesorado para dedicarse directamente, con una ratio pequeña... ¿De dónde lo vamos a sacar?

Es decir, es una cuestión de prioridades. Y por lo tanto, en este sentido, creo que esta medida es más publicitaria, mucho más improvisada de lo que parece, y con resultados inciertos. Y yo me pregunto: ¿cuándo les van a hacer caso los responsables del sistema educativo —me da lo mismo qué gobierno, en este caso el de ustedes—, cuándo les van a hacer caso a los responsables del propio sistema educativo, que son los profesores, que son los que cada día están viendo la realidad que acontece en nuestros colegios y son los que pueden de verdad prever aquellas necesidades que necesita el alumnado?

En este sentido, quiero remarcar que sigo y voy a seguir insistiendo en esta cámara que esta cámara es opaca a la sensibilidad de lo que acontece en nuestras escuelas, en nuestros institutos y posiblemente en nuestra universidad. No nos damos cuenta porque no les preguntamos y no vivimos la realidad que viven todos los profesores y todos los alumnos hoy día. Por tanto, les recomiendo por favor que, a la hora de implantar cualquier sistema, dentro del sistema, pregunten antes y hagan las evaluaciones oportunas.

Apoyamos, por tanto, señora Irene, aprobamos esta moción.

Gracias.

El president

Senyora Rigau, demana la paraula per...?

La Sra. Rigau i Oliver

Sí, per contradiccions, perquè la moció...

El president

Té un minut.

La Sra. Rigau i Oliver

...explicita la necessitat d'una avaluació externa, i els grups de la cambra, sobretot el diputat socialista, i també el d'Esquerra, han reiterat la seva negativa a donar-hi suport referint-se a l'informe de la inspecció. Senyors diputats, senyors portaveus, la inspecció és l'òrgan per fer l'avaluació interna, i els sistemes requereixen avaluació interna i avaluació externa. Si vostès creuen que no s'ha de fer una avaluació externa, havien de dir que no, però no justificant-ho amb l'informe de la inspecció, que és avaluació interna.

Les polítiques públiques requereixen planificació, programació, execució i avaluació. Vostès només saben parlar de la planificació, però en l'avaluació confonen la interna i l'externa, i això m'ha deixat molt preocupada.

Gràcies, senyor president.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta moció sobre la implantació de la sisena hora en el sistema educatiu.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 59 vots a favor i 67 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma de l'atenció primària (tram. 302-00034/08)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la reforma de l'atenció primària. Presentada pel Grup Mixt, té la paraula l'illustre senyor José Domingo.

(Pausa.)

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados, ilustres diputadas, la moción presentada, que espere-mos que cuente con el apoyo de la cámara, es consecuencia de la interpelación anterior y viene a poner de manifiesto la conveniencia de elaborar un plan de atención primaria a largo plazo, que contemple la evolución demográfica en los próximos diez años, el número de profesionales, la cartera de servicios, que asegure la igualdad de prestaciones en todo el territorio catalán y una asistencia de calidad que se concrete tanto en el tiempo de espera para la cita previa como en la fijación de un tiempo medio de visita del personal médico.

Un segundo apartado de la moción pretende garantizar la asistencia en consulta de atención primaria por el facultativo correspondiente a cada uno de los grupos de edad. Esta asistencia hoy no está asegurada, y de ahí que observemos con preocupación declaraciones como las efectuadas por el director general del ICS, que trataba de tranquilizar a padres y madres de niños menores de cinco años o con enfermedades crónicas, diciendo que recibirán en cualquier caso la atención que necesiten, solo que puede ser prestada por un pediatra o por otro profesional sanitario. ¡Ojo!, no estamos hablando de patología banal, sino de enfermedades pediátricas crónicas.

Esto no asegura la calidad asistencial. En el debate referente a la interpelación anterior, la *consellera* —a la que saludo, que antes no he tenido ocasión— aludió a la elaboración del Plan de asistencia primaria y dijo que se había contado con las sociedades científicas. Es evidente que no ha tenido en cuenta a la Sociedad Catalana de Pediatría, que defendía el protagonismo del pediatra en la asistencia del niño en el siguiente comunicado que consideramos conveniente reproducir: «Davant les informacions aparegudes a la premsa el 18 de març referents al nou model d'assistència pediàtrica primària de l'ICS, en què els nens amb dolències lleus seran atesos pel metge de família a causa del dèficit de pediatres, la Societat Catalana de Pediatria creu necessari fer les següents puntualitzacions.

»L'atenció pediàtrica d'alta qualitat ha de ser objectiu prioritari de la nostra societat. Els pediatres constitueixen la base d'atenció pediàtrica d'alta qualitat. El dèficit de pediatres en determinades zones és en gran part conseqüència d'una planificació sanitària deficient. La Societat Catalana de Pediatria només donarà suport a aquelles iniciatives que garanteixin un model assisten-

cial basat en un equip pediàtric com a porta d'entrada al sistema sanitari, i expressa la seva preocupació per les manifestacions públiques d'un canvi de model assistencial no consensuat a l'ICS, proveïdor majoritari de l'assistència primària pediàtrica a Catalunya. Malbaratar els beneficis socials col·lectius aconseguits en tants anys d'esforç seria imperdonable i les futures generacions tindrien tot el dret a creure haver perdut una part de les conquestes de la societat del benestar.»

No es de extrañar esta alarma cuando se defiende que el médico de familia tiene formación para la atención pediátrica básica, como lo muestra que en algunos CAP o en urgencias o a determinadas horas ya no sea un pediatra quien atiende a los pacientes, como también ha pronunciado el director general del ICS.

A nuestro juicio, se están confundiendo los objetivos. Lo que pretendemos no es que hechos que no son positivos y que ahora acontecen bien por imperativo legal o porque no queda más remedio se conviertan en estructurales. La asistencia que se realiza no es la mejor, y nuestra sanidad debe aspirar a lo óptimo. ¿Existen estudios de calidad sobre los diagnósticos o los tratamientos efectuados por los médicos no pediatras? ¿Se ha hecho un seguimiento sobre si se alcanzan los estándares de calidad de los pediatras? ¿Se ha comprobado si esta práctica no genera más consultas posteriores o aumenta el gasto sanitario en productos intermedios o exploraciones complementarias o tratamientos no necesarios?

Además, la situación es especialmente más grave cuando se contratan facultativos para cubrir plazas de especialistas que visitan bajo el título de especialista sin que exista ninguna documentación que los acredite como tales. Y eso es lo que está ocurriendo actualmente en algunos centros de asistencia primaria con las plazas de pediatría. O sea, por una parte se justifica una asistencia especializada que la imparten especialistas de otras áreas, y por otra, se contratan a no especialistas que visitan bajo el título de pediatras.

En otro apartado de la moción se sostiene la defensa de una línea continua asistencial entre atención primaria y especializada. Son imprescindibles unas vías de comunicación rápidas entre ambas, la consulta especializada de baja complejidad dirigida hacia el acto único que permita la resolución rápida de los problemas.

En esta línea, entendemos que la asistencia especializada debe confiar en la asistencia primaria en cuanto a su capacidad de rastreo y diagnóstico de sospecha inicial, así como su compromiso en el seguimiento de las patologías de baja complejidad. Y la primaria debe confiar en la asistencia especializada en cuanto a su capacidad de respuesta frente a las dudas diagnósticas, sospechas y asunción de patología de mayor complejidad.

En definitiva, estamos aquí planteando nuevamente el debate de la asistencia primaria con su conexión con la asistencia especializada y la necesidad de que, bien mediante un decreto o bien mediante un debate aquí en esta cámara, se plantee –me refiero mediante un proyecto de ley– de forma clara la reforma de la asistencia sanitaria.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Domingo. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Francesc Sancho.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Bé, nosaltres ens posicionarem entorn de la moció presentada pel Grup Ciutadans pel Canvi explicant una cosa que em sembla que és important... Ai, Ciutadans pel Canvi..., perdó –perdó–, em surt... Realment, és un lapsus d'aquells que sí que té un cert significat, però no patiu –no patiu–, a pesar de tot, el nostre respecte per Ciutadans. (*Algú diu: «Quins?» Rialles.*) Molt bé.

Bé, que serveixi això per explicar una cosa que em sembla que és molt òbvia. El nostre grup, normalment, no és que tinguem gaire ganes de votar mocions a favor de Ciutadans, això és conegut, no és que tinguem una especial vocació en això. És més, ens han reprotxat en algun moment que hi hem votat en contra, ells diuen, «per simples qüestions ideològiques». A mi em sembla que no és cert. Tampoc necessitem, tampoc tenim una necessitat especial de diferenciar-nos ideològicament d'ells. És a dir, no ens poden confondre: el camp de cada un és ben evident.

Per tant, pensem que en aquesta moció la nostra posició és clara i concisa. Ho explicaré. En tot el text de la moció probablement nosaltres tindriem matisos, probablement hauríem fet una altra moció, probablement hauríem fet una moció molt diferenciada.

Però la votarem a favor per una cosa: perquè pensem que el tema de l'atenció primària avui ja no és un problema de matís; avui és un problema francament molt gros, és un problema que s'està fent cada vegada més important i que la població el percep com un problema que no se li estan donant solucions.

Per tant, votarem a favor senzillament perquè pensem que fiquen damunt la taula un tema substancial i que proposen una discussió que es fa molt necessària; proposen elaborar el pla de l'atenció primària a Catalunya per al proper període del 2007 al 2017.

Ja no és l'hora dels matisos, consellera. No li estranyi que votem a favor d'aquesta moció –no li estranyi. Nosaltres hem sigut molt lleials, hem ficat molts de matisos. Ara bé, vostè sap perfectament que en temes com la pediatria, en temes com el pla de recursos humans, en temes com la manca de metges a l'estiu als pobles, la manca de coordinació entre la primària i l'hospitalària, el fet que cada vegada que a Catalunya hi ha grip qui agafa la grip realment són els serveis d'urgències, el tema del transport sanitari, el tema de l'accessibilitat al sistema, el tema de la manca de resolució de molts dels problemes i reivindicacions que els metges i infermeres han ficat damunt de la taula fan que sigui hora ja de no més política d'anuncis, no més política d'aparador, no més política mediàtica, no més utilització de la sanitat en períodes electorals, i ficar-se ja a solucionar els problemes concrets.

Ja no té excusa, consellera; ja no hi ha excusa; ja no són vint-i-tres anys de Convergència i Unió –ja no hi són–, ja en són quatre d'aquest Govern d'esquerres i

que s'anomena progressista, que fa massa temps que s'ha oblidat de les seves velles reivindicacions. Només li demano una cosa: busqui les seves intervencions en aquest Parlament, busqui les reivindicacions d'aquesta esquerra, que reclamava pas per poder governar i solucionar problemes, i s'adonarà que cap de les reivindicacions que vostès ens plantejaven han solucionat, que a cap dels temes que vostès ficaven damunt la taula han sigut capaços de donar resposta. I és hora de començar a dir-ho. Vostès no saben solucionar allò que denunciaven. Aquest és el tema. Vostès no saben complir allò que prometien. I avui la població catalana, que té un bon sistema, es troba que té un sistema amb una patologia que era banal i comença a ser greu per manca d'actuació. Tenim un constipat i estem a punt d'agafar una pneumònia. Aquest és el problema que té vostè damunt la taula.

Per això nosaltres votem avui a favor de la moció. És hora que comencem a discutir, però no només a discutir, no només a fer discursos. Vostè sap que li ho he dit moltes vegades: coincidim en molts aspectes del discurs, però no és hora de discursos, és hora d'actuacions i és hora d'unes actuacions que no veiem arribar. Probablement aquest hivern hem tingut sort. Hem tingut sort perquè la climatologia ha fet que no hi hagi una important epidèmia de grip. Si no, el sistema s'hauria desbordat. Massa problemes sense resposta perquè nosaltres avui féssim una política de matisos, perquè nosaltres avui no votéssim a favor d'una moció perquè estem en el matís respecte a una de les ratlles d'aquesta moció, o perquè, per raons polítiques, sigui més difícil coincidir amb un grup que amb un altre. No ho farem; la població catalana no s'ho mereix; la població catalana es mereix que avui, des de Ciutadans fins a Convergència i Unió, amb tots els matisos ideològics que vulguem i amb tots els matisos respecte a la moció, votem conjuntament. Perquè, si no, hi torno a insistir, la patologia banal que teníem a la primària acaba sent una patologia greu; ho denuncien tots els professionals, ho percep la població.

Consellera, prengui's aquesta votació com un toc d'atenció que és important que tingui en compte. Si no, prendrem mal.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sancho. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula la senyora Núria Segú.

La Sra. Segú Ferré

Gràcies, senyor president. Bé, per les paraules del diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula he entès, si no ho he entès malament, que votaran a favor de la moció no perquè estiguin d'acord amb la moció, sinó perquè estan a l'oposició. I això és el que els fa votar que no. I suposo que estar a l'oposició també porta incorporat de vegades una certa miopia; si més no, l'increment en recursos humans a l'atenció primària, al servei de salut, és objectivable; l'increment en inversions, en equipaments sanitaris és objectivable, tot i que vostès a vegades s'entestin a dir que no existeixen

determinats centres –vagin-los a veure *in situ* i podran fer la fotografia de com l'obra es fa.

I cal recordar també que per formar un professional de l'àmbit de la salut, un pediatre, fan falta deu anys –deu anys. Per tant, la responsabilitat la té qui la té. I de tots són coneguts els esforços del Govern de la Generalitat i de la consellera de Salut davant del Govern central per tal d'incrementar el nombre de places que s'ofereixen d'estudiants de medicina cada nou curs. Per tant, les bases estan assentades pel que fa referència als recursos materials, als recursos humans, als edificis, a les infraestructures i també als professionals de futur, que podrem veure formats d'aquí a deu anys, com li deia.

Per altra banda, pel que fa referència concretament al text de la moció, nosaltres coincidim que és necessari elaborar un pla d'atenció primària, però no solament amb les característiques que planteja la moció. Nosaltres entenem que el que s'ha d'elaborar és un pla d'innovació de l'atenció primària, i faig especial èmfasi en la paraula «innovació». Els elements clau que entenem nosaltres d'aquest pla d'innovació en el qual treballa la consellera i que la voluntat del Govern és que a final d'any pugui estar presentat i acabat, com deia, els elements clau són promoure un sistema de salut sostenible i eficient, un sistema on el centre del sistema sigui el ciutadà i els professionals i que estigui descentralitzat al territori, molt lligat, com saben vostès, a la implantació dels governs territorials de salut. Un pla d'atenció primària que integri i coordini l'assistència sanitària amb la salut pública i també amb l'atenció a la dependència. Per això incorporem a aquest pla d'atenció primària també l'atenció comunitària i ho fem en clau territorial, a través dels governs territorials.

Com deia, els eixos estratègics d'aquest pla d'atenció primària, d'aquest pla d'innovació de l'atenció primària: Primer, incorporar la salut comunitària, un àmbit de salut en què teníem –tenim encara, tot i els esforços que s'han fet– força camp per treballar. Adequar l'atenció a domicili a les noves necessitats i a les noves realitats. Una atenció primària molt més integrada, amb els serveis i especialitats, amb l'atenció hospitalària, que també comporti el desplegament del màxim de les competències dels professionals, tant sanitaris com no sanitaris, que comporti el treball en xarxa amb els governs territorials i que, com diu la moció –en això sí que coincidim també –, faci referència a aquelles dades necessàries pel que fa referència a recursos humans i recursos materials que s'han de destinar ràtios, que s'han de destinar a aquest pla d'atenció comunitària.

Per tant, nosaltres creiem que l'enfocament ha d'anar molt més enllà, que s'ha de basar en la innovació i ha d'integrar bàsicament l'atenció comunitària.

Per altra banda, respecte als altres punts de la moció, recordar també que avui estem en una mitjana –que indubtablement ha de millorar– de 17 minuts en visita d'infermeria, 11 en pediatria i 9 en metge de família –mitjana d'atenció per visita, eh? Recordem-ho; cal tenir present les xifres.

Respecte al punt 2, que parlem de l'atenció pediàtrica. La legislatura passada... –ui!, se m'està acabant el

temps; per tant, abreviaré— es va aprovar un nou model d'atenció pediàtrica que garanteix l'atenció pediàtrica a tot menor de catorze anys de Catalunya. Per tant, entenem que no és de rebut plantejar això perquè no és res que hagi canviat.

El punt 3. Està garantit el dret de tots els professionals d'atenció primària a derivar als especialistes els seus pacients. No entenem que hagi de votar-se aquest punt.

El punt 4. Consultes especialitzades de baixa complexitat. S'està fent. Els CUAP en són un clar exemple, i altres models que es fan segons les necessitats del territori, i també molt lligat a les característiques, com per exemple l'estacionalitat. Tenim centres d'atenció primària on s'incorporen proves radiològiques, determinades analítiques en funció de la població i de les necessitats del territori. Això es fa, es fa adequat al territori i a les necessitats de cada un d'ells.

Amb relació al punt 5, aprovar la modificació del marc legislatiu. Quan tinguem el pla d'innovació a finals d'any, doncs, si és necessari, adequarem el marc legislatiu a aquest pla d'innovació.

Per tant, jo crec que com a molt li podríem votar el punt 5, senyor Domingo. Per tant, per votar-li el punt 5, el posicionament global del nostre grup serà en contra.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Segú. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, consellera —que avui ens acompanya—, bé, per complementar la intervenció que ha fet la companya Núria Segú, és evident que no tot va bé en el sistema d'atenció primària. No tot va bé perquè, entre altres coses, si tot anés bé, doncs, probablement no caldria un pla d'actuació a l'atenció primària; el que caldria és anar continuant amb el pla, doncs, que vam heretar de l'any 2003 de l'anterior Govern. I, per tant, hem d'entendre que és una situació complexa, la de l'atenció primària; complexa sobretot perquè en els últims deu anys al nostre país han arribat un milió de noves persones; un milió de persones que no hi eren, al nostre país, que han arribat aquests últims deu anys; un milió de persones que, a més a més, en la seva pràctica totalitat utilitzen l'atenció primària de provisió pública, eh? I sabem que en aquest país hi havia hagut històricament un important segment de la població que utilitzava altres xarxes, que, per tant, d'alguna manera descongestionaven el que era l'atenció primària de provisió pública. Però és evident que tot aquest increment poblacional..., més d'un milió de persones que han arribat aquests últims deu anys han utilitzat en exclusiva atenció primària.

Per tant, aquí hi ha hagut un xoc assistencial, quant a necessitat d'assistència, molt important. I malgrat això, senyor Domingo, les ràtios han millorat en aquests últims anys —les ràtios relatives han millorat. I, per tant, quan avui diem que un 80 per cent dels centres atenen la demanda d'assistència, la demanda de visita en menys

de quaranta-vuit hores, això és una bona notícia. Clar que ens queda aquest 20 per cent, que hem de resoldre. I probablement aquest 20 per cent afecta un conjunt important de la població d'aquest país i això ho hem de resoldre. Però ja estem al 80 per cent.

Quan diem que ens acostem any rere any a aquests deu minuts de visita de mitjana per pacient en tots els centres del país, això també és una bona notícia. I és evident que hem d'aconseguir que sigui el cent per cent dels centres del país i el cent per cent dels metges d'aquest país que puguin atendre els pacients en aquests deu minuts, és a dir, amb una certa tranquil·litat per tal que hi hagi també un tracte humà, per tal que pugui haver-hi una relació amb el pacient humana, que moltes vegades és el que el pacient necessita, més que no pas que se li receptin uns medicaments, sinó que hi hagi aquest tracte, que pugui haver-hi aquesta comprensió davant de malalties que moltes vegades són cròniques i que tenen una difícil resolució, per no dir una impossible resolució.

I, per tant, hem d'entendre que parlem d'un sistema complex, hem d'entendre que dins del sistema complex, com és el sistema sanitari, encara n'hi ha un que és especialment complex per la seva diversificació, com és atenció primària, i que avança de forma clara cap aquí.

Per tant, jo el que li demanaria és paciència i confiança, eh? I sé que és difícil demanar en aquests àmbits, no?..., que en definitiva afecten allò que és primordial per a qualsevol persona i per a la felicitat de qualsevol persona, com és la salut. Segurament si preguntéssim quin és el valor més preuat de cara a tenir una vida de qualitat, tenir una vida amb felicitat, tothom ens diria que és la salut. I, per tant, ja sabem que és difícil en aquest àmbit a vegades demanar aquesta paciència, però hem d'avançar cap a aquí. I, per tant, en els propers anys vostè anirà veient com es va incrementant la plantilla de metges, com el conjunt dels centres donen hora de visita en menys de quaranta-vuit hores, com, quan aquesta visita es produeixi, ens trobem que podrà haver-hi visites de més de deu minuts. I, per tant, que puguem anar avançant, que aquest pla d'assistència primària...

En tot cas el que sí que des del meu grup demanem al Govern de la Generalitat, evidentment des de la confiança que li mostrem i el suport que li donem, que hi hagi una especial cura, una especial atenció, una especial prioritització perquè la xarxa d'atenció primària, que és la que utilitza el conjunt de la població —perquè l'especialitzada per sort no l'ha d'utilitzar tothom, però la d'atenció primària l'utilitza pràcticament tothom—, que sí que hi hagi una especial prioritització quant a l'actuació, quant a l'estimació de pressupostos públics, quant a, en definitiva, l'atenció del conjunt de la conselleria.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bertran. Pel Grup Popular té la paraula la senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera..., primer de tot, senyor Domingo, anunciar-li quin serà el sentit del nostre vot davant d'aquesta moció que ens ha presentat, i serà l'abstenció perquè, malgrat que compartim moltes de les qüestions que ens ha plantejat, tant a la moció com a la interpellació del darrer Ple i la preocupació per l'atenció sanitària que reben els catalans, és la nostra opinió que la consolidació del model d'atenció primària s'ha d'abordar des de diferents àmbits i tenint en compte aquells factors dels quals moltes vegades parlem però que a l'hora de la veritat tampoc els posem sobre el paper i que incideixen en la qualitat de la sanitat.

De què parlem? Parlem de l'increment de la població per la immigració, com a nous usuaris i pacients de la sanitat pública catalana, i no només com a trams d'edat destacats, sinó com a usuaris propis i com a persones pròpies que són, no?; les noves demandes ciutadanes que incideixen més en la prevenció, i l'avenç de les noves tecnologies i la investigació científica, i l'aplicació d'aquestes a la sanitat –parlem de la telemedicina, de la telecita...

Nosaltres creiem que cal potenciar la capacitat resoluciva de l'atenció primària, perquè ara per ara aquesta capacitat és molt limitada i els usuaris acaben adreçant-se als hospitals en veure que els seus problemes no es poden resoldre al primer nivell d'assistència. I hi estem d'acord, moltes d'aquestes visites es podrien resoldre a l'atenció primària, però clar, per dur a terme aquesta assistència de qualitat s'han de dotar les àrees bàsiques dels mitjans necessaris, com són els humans i materials, i a més a més incrementar l'accés a un catàleg més ampli de proves diagnòstiques. I també, clar, dotar-ho tecnològicament, perquè si no, no podrem fer-ho.

Nosaltres creiem que amb aquestes propostes es podrien corregir molts, molts dels aspectes negatius de les prestacions de la sanitat pública catalana, com són les llistes d'espera –en aquest cas estem parlant de les proves diagnòstiques–, i a més a més evitar els col·lapses als serveis d'urgències als centres hospitalaris. Ja ha comentat el senyor Sancho que sort hem tingut del bon temps que ha fet aquest hivern.

També creiem que cal tenir en compte la continuïtat de la prestació d'una assistència sanitària integral, coordinada entre els diferents nivells d'assistència, no? –la prevenció, l'atenció primària, l'atenció hospitalària i la protecció de la salut pública.

I respecte als professionals de sanitat, que crec que es mereixen un capítol a part, el departament, que compte amb més dotació de personal, hauria de dissenyar un pla estratègic de gestió dels recursos humans. El primer pas és conèixer quins especialistes té el sistema, per poder redistribuir-los o ampliar les plantilles en funció de les demandes territorials i del catàleg de prestacions. A més a més, aquest pla hauria de contemplar la previsió de noves contractacions o l'ampliació d'horaris si s'escau, i això, clar, tenint en compte l'opinió dels professionals i dels sectors implicats.

Senyor Domingo, jo..., com pot veure, es tracta de tot un seguit de qüestions que afecten el model d'atenció primària que ens agradaria tenir i que canvien substancialment la proposta que avui ens ha presentat, malgrat que, com li he dit abans, compartim la seva preocupació per aquesta sanitat de qualitat que tenim l'obligació de donar als catalans. Per això, nosaltres ens abstindrem en la seva proposta.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Pajares. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'illustre diputat senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, jo li diria al senyor Domingo que em sembla que ell mateix, amb la proposta que ens fa a la seva moció, ja està detectant una mica quin és el problema o quin és el quid de la qüestió. Vostè demanava l'elaboració d'un pla d'atenció primària de Catalunya per al període 2007-2017, i amb això està reconeixent que trobar les solucions o posar remei a les mancances que tenim avui no s'aconseguirà si no és amb un llarg termini.

I, per tant, al senyor Sancho això em sembla que tampoc no se li escapa, de la mateixa manera que no se li pot escapar, de cap de les maneres, el que s'està fent ja des del departament des del 2003. No em podran negar l'esforç inversor que està realitzant el departament, és a dir, els recursos econòmics que hi estan destinant i també l'esforç en recursos humans.

De la mateixa manera, vostès són perfectament coneguts que, per part del Departament de Salut, ja s'està iniciant l'elaboració del pla d'innovació d'atenció primària i salut comunitària de Catalunya, on tots els aspectes que vostès en la seva moció plantegen en el primer apartat es tenen en compte. I, per tant, aquest pla ja contempla l'anàlisi de les necessitats de professionals sanitaris i no sanitaris, les previsions relatives al nombre de visites diàries, el temps necessari que cal dedicar a cada pacient, i també contemplarà, aquest pla d'innovació, la cartera de serveis.

Com ja s'ha anunciat també i com s'ha dit, la previsió del departament és que el disseny estratègic d'aquest pla estigui finalitzat al voltant del mes de desembre d'aquest any i que els seus continguts puguin ser presentats, analitzats i discutits, si cal, en seu parlamentària.

A la seva moció també plantegen la necessitat que es garanteixi l'assistència, en consulta d'atenció primària, realitzada pel facultatiu corresponent a cada un dels grups d'edat. D'entrada, dir-li que el departament ja va elaborar el nou model d'atenció pediàtrica, i en aquest mateix model s'estableix que tota la població menor de catorze anys tingui assignat un equip pediàtric de referència.

Però, al marge d'això, m'imagino que coincidirà amb nosaltres en el fet que el que realment interessa és que la qualitat i la seguretat de les actuacions assistencials

realitzades en el nostre sistema sanitari siguin garanties, i, de la mateixa manera, que el grau de preparació científica i tècnica dels professionals que atenen també sigui una garantia; és això el que em sembla que s'ha de garantir i no tant el fet que sigui, doncs, d'una determinada titulació o especialització o d'una altra.

En el punt tercer, vostè també demanava..., el seu grup demanava garantir el dret del metge de l'atenció primària a derivar els usuaris als metges especialistes. Jo li diria que a Catalunya sempre ha estat garantit el dret de tots els professionals dels equips d'atenció primària a consultar amb altres especialistes, i, de fet, el pla d'innovació ja preveu la potenciació de les interaccions assistencials quotidianes entre els professionals dels equips d'atenció primària i altres especialistes. De fet, aquesta potenciació a què he fet referència es traduirà també en una major agilitat dels procediments diagnòstics i d'inici dels tractaments i seguiments dels malalts.

Per últim –i coincideixo també amb el que comentava la representant del Grup Socialistes–, en el punt cinquè, vostè està parlant d'una necessitat d'adequar el marc normatiu. Lògicament, un cop finalitzat el pla d'innovació a què fèiem referència, serà segurament el moment, llavors, de posar en marxa diferents mesures legislatives.

Per tant, tot plegat, aquests arguments que he intentat exposar-li porten el nostre grup a posicionar-nos en contra de la seva moció, atès, com he dit, que ja hi ha un pla d'atenció primària a Catalunya que preveu les mesures que s'estan demanant, i que s'està revisant, amb aquest pla d'innovació, que el model d'atenció pediàtrica i el pla d'innovació a què feia referència ja contempla que qualsevol menor de catorze anys sigui assistit per un equip pediàtric de referència, i que sempre ha estat garantit el dret de tots els professionals a consultar amb altres especialistes, com abans comentava. Aquests són els arguments que ens porten a rebutjar la seva moció.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, cridem a votació.

(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Per contradiccions.

El president

Un minut.

El Sr. Domingo Domingo

No deja de sorprender que se esté planteando que es necesario un plan para regular la atención primaria y se vote en contra de él; se reconozca que es necesario mirar a largo plazo i se diga aquí que no; es más, se diga que es necesario adecuar el marco normativo y se vote que no. Las contradicciones en este caso son evidentes.

Pero también no deja de ser sorprendente que algún grupo compañero de la oposición esté alegando también la necesidad de ese plan, se diga que faltan aspectos y –y ya termino, señor presidente– se obvie que el plan que se propone no es completo. Entre otros aspectos, no es la casuística cerrada, sino que es abierta. En todo caso, se toma nota a efectos de posteriores votaciones.

Muchas gracias.

(La Sra. Pajares i Ribas demana per parlar.)

El president

Senyora diputada, també contradiccions, potser?

La Sra. Pajares i Ribas

Sí, molt breument, president. *(Pausa.)* Senyor Domingo, nosaltres hem votat una moció que avui el Grup Mixt ens ha presentat. En cap moment li he fet una interpel·lació a la senyora consellera –en tot cas, serà decisió del meu grup si la fem o no–, i per tant, com a grup parlamentari sobirà de les seves decisions, nosaltres podem votar el que considerem convenient.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta Moció sobre la reforma de l'atenció primària.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 69 vots en contra i 12 abstencions.

Acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia i un minut.